

نامه شاهزاده محمد علی میرزا

به وزیر امور خارجه فرانسه^۱

جناب وزارت و امارت ها ب دولت و سماحت و بسالت اکتساب دیباچه
صفوت و کیاست، عنوان فضلت و فراست، زیب و ساده محسن و خصایل، زینت اراییک
محامد و فضایل، مررص بینیان الدو له بالفکر الشاقب، مؤسس ارکان الشو که
بالرأی الصائب، متهم مهمام الامم قوام السیف والقلم دبیر روشن رأی مشیر ملک
آرای سنیور له مو کی ده سل^۲ وزیر بی نظیر ممالک محروسه فرانسه بعواتف
متراوف مشفقانه و مکارم کرایم جاودانه معزز و مؤید بوده از هر گونه سوا ذبح
کرانه همواره مشهول توجهات خاصه شهریارانه باد. بعد از تذکار مراسم محبت
و وفاق و اظهار شرط ملاطفت و اشفاع مکشوف و مشهود می داریم که چون
از روزی که بنیروی اعطاف حضرت خداوند والطاف یزدان بی چون و چند
آمیزش و دلبستگی و مهر جوئی و پیوستگی میان دو پادشاه خورشید گاه و
دو شهریار تاجدار جهاندار که بر گزیده کرد گارند رخ داده و ابواب اتحاد
و یکرنگی بدستیاری مقالید تأیید آفرید گاردر بین الدولتين علییه تین مفتوح
و گشاده گشته قطع نظر از مداومت سپاس بخشایش خدائی پر تو مهرورزی
پادشاه ذیجاه فلک سریر ملک ضمیر سیاره خدم ستاره حشم، خورشید سایه

جمشید پایه دوست نواز دشمن گداز، پنجه ساعد کشور گشائی و ملک گیری،
قبضه شمشیر سطوت و دلیری، طراز دانش فرهنگ زیب اکلیل و اورنگ
شاہنشاه بلندبار گاه سترگ، ایمپراطور بزرگ حکمران ممالک میروسه
فرانسه و ناوار که تا فاک را مدار است و زمین را قرار پیشگاه آمالش
عوقف مأمول باد، بنوعی فروغ افروز کاشانه دل هر منزل گشته که [-]
الدهور والاصار زنار محبت در میان جان برقرار خواهد بود و شاهد ربط
والفت پیرا یه آغوش بروکنار. امید از خداوند لمیزل داریم که اینگونه
پیوند و ارتباط هر دو دولت روز بروز موجب گستن امید بد خواهان
وشکستن شیشه دشمنان گردد. در چند وقت که چند تن از خدمت
گذاران آذربکار که از در گاه گردون خرگاه آن دولت حberman پذیرفته
وارد این سرزمین، بروفق ارادت درون مهر مشحون نواب ما ایشان را در نزد
خود نگهداشت و هر یک را به رجهت مشمول هر گونه مهر بانی و محبت فرمودیم.
بدین تقریبات اتفاقیه و تدبیرات حسنی بحمد الله اسباب مرآوات فراهم آمده
سبیات اظهار عهد محبت را وسیله خیری دست داده بود که بارسال سفیری
فتح الباب سبیلی بدان دولت سنیه نماید و نامه مهر ختمه پیشگاه حضور
خورشید ظهور پادشاه گردون جاه مرسول آید، بناء علیه فرزانه کار آگاه
دانای هرشیوه و راه هوی براشن ^۱ که از مراسم سفارت و راهور سمرسالت خبری
بوده روانه داشته و بنگاشتن نامه مهر ختمه و رقم این پروانه ملاطفت نشانه
پرداخته گشت تاب خواست خدای یگانه سفیر مشارالیه بعد از رسانیدن خلاوص
قانعه سرکار پادشاهی و ملاقات او با آن مهر سپهر دانش و فرهنگ بشرح
یرخی از رازهای یکجهتی وایتلاف پردازد و آن دستور فطانت گنجور را
از مکنونات ضمیر انور نواب ما آگاه سازد و برآن جناب این معنی پوشیده
تعاند که در این یکدوسه سال لشکری از اهالی هر کشوری که در قلمرو
تواب ما هستند قدری تفنگ و چند عراده توپ بجهة لشکر هزبور در اینجا
ضرور یافته چنانچه با هتمامات جمله آن جناب مساوی دوازده هزار تفنگ

باده عراده توپ و یکنفر معلم که پیادگان لشکر را آداب حرب و قانون جنگ را تعلیم دهد برای اشکریان ما بقیمت و بها که از آن سوم شخص می نماید مساعدت نمایند و از آنجا به حمل جهاز و سفایین به بصره فرستاده آید و قیمت اورا در اینجا کارگذاران نواب ما به بالیوز آن سرکار که در بغداد اقامت میدارد کارسازی خواهد نمود و ظهور این محبت از آن سو بر وفور مهر بازی و محبت نواب ما بچندین مراتب خواهد افزود و کماهی این مطلب را نیز سفیر مشارالیه بسلک تقریر و بیان خواهد کشید. اکنون که مقدورات کردگار روایت الفت و دلیستگی نواب ما با آن دولت سپهر بسطت مربوط است باید آن جناب صفوت آدابگاهی متحمل برخی زحمات این طرف باشد، انجام هر امر را بر ذمته خود لازم شمارد و این زحمات و تصدیعات را بمقتضای همت با فطرت خود زودتر صورت انجام و تمشیت اختتمداده و مساعی جمیله را مضایقه و دریغ نداشته در معانی ارتباط و ایتلاف بین الجانبهین و استحکام بنیان اتحاد بین دولتین مساعی و اهتمام تمام و کوشش ملا کلام مرعی نمایند، در ادای شرایط دولتخواهی و حسن فکرت خود را کنار در نگیرند و هر گونه مدعیات را بقلم عقیدت شیم بی ملاحظه مغایرت بر لوحه عرض نگارند. باقی، ایام خیریت انجام وزارت و صفوت و کامرانی جاودانی باد